

[Gillstrup]

sig om, nemlig 4.800 kr. pr. måned til alle, der er fyldt 67 år, uanset om de er gift eller lever papirløst eller lever enligt, uanset om de har sparet op, om de har ekstrairntægter eller de har forbrugt og brændt deres lys i alle ender, allerede før de kom op i pensionsalderen, så ville man ganske klart have haft en pension, som lå under eksistensminimum i forhold til levestandarden, i forhold til prisudviklingen i kongeriget Danmark.

Derfor vil der under alle omstændigheder på folkepensionsområdet, også hvis Folketinget skulle sadle om og ved tredjebehandlingen vedtage det forslag om de 4.800 kr., som her er til behandling, være brug for alle de mange særydelser, som man i øjeblikket giver til folkepensionisterne, hvad enten det er ældreomsorg af den ene eller anden art, boligydelse, forhøjet skattefrit bundfradrag, personlige tillæg, eller hvad nævnes kan. Det er efter Fremskridtspartiets mening absolut ikke nogen lykkelig konsekvens af vores eget lovforslag, for vi ville helst have det sådan, at pensionisterne fik sig en ordentlig pension, de kunne leve af. Så kunne de selv bestemme, om de ville køre i tog, eller de ville bruge særlig meget eller særlig lidt på bolig eller de ville bruge særlig meget eller særlig lidt på et væld af andre ting.

Sådan ville vi helst have det, men vi erkender, at som rigets finansielle stilling er, kan vi ikke inden for de første år nå op på en folkepension af denne størrelsesorden, dvs. en folkepension i størrelsesordenen vel op mod de 8.000 kr. om måneden eller noget lignende. Det kan vi jo simpelt hen meget dårligt få finansieret på en passende måde, når der er alverdens andre behov, der maser sig på, både kollektivt og individuelt.

Men der er ét punkt, hvor det er særdeles tragisk, som tingene udvikler sig, og det er den varmeafgiftsforhøjelse, som blev gennemført ved påskepakken og andre af regeringens uyt-sketreger i 1986, og som jo bevirker, at det er meget svært for folkepensionister, der mere end andre trænger til at få deres bolig opvarmet, at få den fornødne pension.

Heldigvis er det jo således, at Vorherres gongong - kirkeministerens ressort - i denne vinter har reddet dem ved, at vi har haft det milde klima, men der kommer jo en vinter efter denne. Derfor skal jeg meget stærkt opfordre dette Folketing til med henblik på 1989 for det første

at sørge for, at vi nu får en yderligere forhøjelse af folkepensionen, gerne op til ca. 5.000 kr. månedligt til folkepensionister, og som det næstvigtigste på folkepensionsområdet, at man fra 1989 får udarbejdet sådanne varnehjælpsregler, at regeringens energiafgiftspolitik ikke slår ældre mennesker ihjel, fordi de lever i dårligt isolerede boliger, og fordi de befinder sig i en situation, hvor de har brug for yderligere varme. Der er ingen, der siger, at vi får et lige så mildt klima i vinteren 1989, som vi altså har været lykkelige for at kirkeministeren har sørget for til os i 1988. Hvem ved, om hun kan klare opgaven også med henblik på næste år?

Vi er derfor med juleforliget kommet et skridt videre med at forbedre folkepensionen, men som det foreliggende forslag viser, er vi ikke kommet langt nok. Lykkeligt ville det være, hvis vi fik dette forslag vedtaget ved tredje behandling, men ellers mødes vi igen med virkning fra 1989.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 191:

Forslag til lov om ændring af forskellige skatelo-ve. (Eftergivelse af studiegæld og efterbeta-linger fra andelsselskaber).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 27/1 88. Første behandling 12/2 88. Betænkning 12/2 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-4

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Forespørgsel nr. F 30:

Forespørgsel til undervisnings- og forskningsministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om de planlagte nedlæggelser af og besparelser på pædagogseminarierne?«

Af Hanne Thanning Jacobsen (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 19/1 88. Fremme af forespørgslen vedtaget 22/1 88).

Begrundelse

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Det er den 21. december 1987, julefreden er ved at sænke sig over Danmark – dog ikke på to københavnske pædagogseminarier, nemlig på Seminariet for Småbørnspædagoger på Vesterbrogade og på Tårnby Børnehaveseminarium. Der har man nemlig netop læst dagens post, og blandt julehilsenerne er der brev fra undervisningsministeren, ikke, som man måske kunne tro, med ønsket om glædelig jul og alt godt i det nye år, men med budskabet om, at de to seminarier skal nedlægges.

Set i lyset af finanslov 1988, der netop var vedtaget ugen før, var det en mærkværdig julehilsen. Finansloven omfattede nemlig 100 mio. kr. til erhvervsuddannelser, hvilket ifølge tekstanmærkningerne betød, at der var penge til efg-uddannelser og seminarier.

Det er bl.a. modsætningen mellem disse to begivenheder, der har fået SF til at rejse den debat, som vi skal have i dag.

Dagen efter, altså den 22. december 1987, modtog Folketingets Uddannelsesudvalg to notater fra den 23. november samme år om planlægning af børnehave- og fritidspædagogseminarier og om konsekvenser af de fastlagte bevillingsrammer. Disse notater havde dannet grundlag for uddannelsesrådenes debat om besparelser.

Notaterne blev diskuteret på to møder. Det ene fandt sted i Uddannelsesrådet for de socialpædagogiske seminarier den 24. november, hvor et enigt råd fastholdt, at denne uddannelse skulle udbygges, en enighed, som for øvrigt allerede var opnået i april måned. Den 26. november holdt Uddannelsesrådet vedrørende børnehave- og fritidspædagogseminarierne møde, og dér vedtog et flertal af rådets medlemmer med den begrundelse, at de senere års voldsomme besparelser havde bevirket helt uacceptable forringelser af uddannelserne, at henstille til undervisningsministeren, at de påtænkte besparelser på børnehave- og fritidspædagogseminarierne i årene 1988-1991 blev opgivet, og at der yderligere blev tilført seminarierne ekstra ressourcer på ca. 4 mio. kr. til en rimelig genopretning af standarden.

November måned var en begivenhedsrig måned, for det var også i den, at formanden for Kommunernes Landsforening, borgmester Thorkild Simonsen i Århus, sendte et brev til undervisningsministeren, hvori han på KL's vegne påpegede, at der er en række forhold, der nu gør, at behovet for uddannede pædagoger ikke vil kunne dækkes, medmindre uddannelseskapa- citeten på de pædagogiske seminarier øges. I brevet nævnes det, at kommunernes social- og sundhedsplaner for 1987 viser, at man planlægger en generel udbygning på daginstitutionsområdet, der ligger ud over, hvad man tidligere forventede, og dermed vil kommunernes behov for uddannede pædagoger vokse. Desuden gør formanden opmærksom på, at der siden 1976 har været fæles ansættelsesområde for de tre pædagoguddannelser. Derfor opfordrer Kommunernes Landsforening ministeren til at undersøge mulighederne for dels at øge uddannelseskapa- citeten, dels at igangsætte det udvalgsarbejde, der har været ønsket meget længe, om en eventuel samordning af de tre pædagoguddannelser.